

I. Bůh a modlitba Šma^c

Dt 6,4–9

4 Slyš, Izraeli, Hospodin je náš Bůh, Hospodin jediný. 5 Budeš milovat Hospodina, svého Boha, celým svým srdcem a celou svou duší a celou svou silou. 6 A tato slova, která ti dnes přikazuji, budeš mít v srdci. 7 Budeš je vštěpovat svým synům a budeš o nich rozmlouvat, když budeš sedět doma nebo půjdeš cestou, když budeš uléhat nebo vstávat. 8 Uvážeš si je jako znamení na ruku a budeš je mít jako pásek na čele mezi očima. 9 Napíšeš je také na veřeje svého domu a na své brány.

[Jednost Boha; vzájemnost vztahu židovského člověka a Boha; předávání tradice; modlitební řemínky.]

Dt 11,13–24

13 Jestliže budete opravdu poslouchat má přikázání, která vám dnes udílím, totiž abyste milovali Hospodina, svého Boha, a sloužili mu celým svým srdcem a celou svou duší, 14 dám vaši zemi dešť v pravý čas, dešť podzimní i jarní, a budeš sklízet své obilí, svůj mošt a olej 15 a na tvém poli dám růst bylině pro tvůj dobytek; budeš jíst dosyta. 16 Střeďte se, aby se vaše srdce nedalo zlákat, takže byste se odchýlili, sloužili jiným bohům a klaněli se jim. 17 To by Hospodin vzplanul proti vám hněvem a zavřel by nebesa, takže by nebylo deště, z půdy by se nic neurodilo a vy byste v té dobré zemi, kterou vám Hospodin dává, rychle vyhynuli. 18 Tato má slova si vložte do srdce a do své duše, přivažte si je jako znamení na ruku a ať jsou jako pásek na čele mezi vašimi očima. 19 Budete jim vyučovat své syny a rozmlouvat o nich, ať budeš sedět doma nebo půjdeš cestou, ať budeš uléhat nebo vstávat. 20 Napíšeš je na veřeje svého domu a na své brány, 21 abyste na zemi, o které Hospodin přísahal vašim otcům, že jim ji dá, dlouho žili vy i vaši synové, aby vaše dny byly jako dny nebes nad zemí. 22 Jestliže budete bedlivě a cele dbát na toto přikázání, které vám přikazuji dodržovat, totiž abyste milovali Hospodina, svého Boha, chodili po všech jeho cestách a přimkli se k němu, 23 vyžene Hospodin před vámi všechny tyto pronárody, takže si podrobíte národy větší a zdatnější, než jste vy. 24 Každé místo, na něž vaše noha šlápne, bude vaše: od pouště po Libanón, od Řeky, řeky Eufratu, až k Zadnímu moři, to vše bude vaše území

[Bůh dává zákony; odměňuje prosperitou; trestá nevěru; modlitební řemínky; tradice; příslib země.]

Nu 15,37–41

37 Hospodin řekl Mojžíšovi: 38 „Mluv k Izraelcům a řekni jim, aby si po všechna pokolení dělali na okraji svých šatů třásně a nad třásně ať si dávají na okraj svého roucha purpurově fialovou stuhu. 39 Budete mít třásně, abyste si při pohledu na ně připomínali všechna Hospodinova přikázání a plnili je, abyste se neřídili vlastním srdcem a vlastníma očima, jako se jimi řídí smilníci, 40 abyste si připomínali a plnili všechna má přikázání a byli svatými pro svého Boha. 41 Já jsem Hospodin, váš Bůh, já jsem vás vyvedl z egyptské země, abych vám byl Bohem. Já jsem Hospodin, váš Bůh.“

[Modlitební plášť; připomínka ostatních přikázání; Bůh jako ten, kdo vyvedl Izrael z Egypta.]

ישראל	תפלת שחרית	עזרת	64
<p>יְרוּשָׁתֵנוּ . אֲשֶׁרֵינוּ שְׂאֵנוּ מִשְׁכֵּימַיִם וּמִעֲרִיבִים עָרֵב וּבֹקֵר בְּבֵתִי כְּנִסְיוֹת וּבְבֵתִי מְדַרְשׁוֹת . וּמִיַּתְדִים שְׁמָה בְּכָל יוֹם הַמָּיִד וְאוֹמְרִים פְּעַמִּים בְּכָל יוֹם בְּאַתְבָּה :</p>		<p>יְרוּשָׁתֵנוּ . הַקְדוּשָׁה שִׁירָנוּ מִחֲבוּתֵנוּ . כִּי אֵרֶךְ ב' דְּבָרִים לְזִכּוֹת לִבְמֵה הַעֲוֵנָה . מַעֲשִׂים בְּטִים לֵב' . וְהִנֵּה אֲבִיו וְאִמּוֹ בַּמַּת זָנוּ :</p>	
<p>אומר כל פסוק י"ע ובשכבתי (וקודם פ"ה אומר רק פסוק ש"ע . ובשכבתי) נכונה . אפי' מחלל והי"ן . ואם משער שיעבור אפי' ק"ש (ואפי' כנסת) אומר כאן כל ה"ג פסיוות . ומקודם יאמר הריני רוצה לצאת בקריאה זו ס"ע דק"ש ש"י שחרית . ואפי' לסוד עיניו בק"ש זו (ס' מו) :</p>			
<p>שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד :</p>			
<p>בלחש ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד :</p>			
<p>המדקדקים . גומרים הפרשה . כמש"ל בהנהגת הברכה : [אומר זה בטובה ובשמחה . כי הוא מפלה ומנחם נפלא . להעיד ב"כ' אחד . קודם כנראה העולם ואחר כנראה] :</p>			

Sidur Bejt Jaakov, ed. r. Jaakov Emden (1698–1776), Žitomir – Varšava, 1889.

<p>תקוף בעל היכולת ובעל הכחות , יהוה אחד כולם המשגיח עלינו בפרט , יהוה אחד</p>	<p>אלהינו</p>	<p>אדון הכל חיה חיה ויחיה יאהדוניה</p>	<p>שמע ישראל , יהוה אחד</p>
<p>יחיד בעצמותו ואין מלבדו שולט בשמים ובארץ, ומושל בד' רוחות העולם</p>		<p>אחד</p>	<p>אדון הכל חיה חיה ויחיה יאהדוניה</p>

Sidur tišṭēny s intencemi (kavanot – כוונה, כוונות), Petach tikva 2006.

II. Svět a člověk

Babylónský talmud, traktát Chagiga 12a

rabi El'azar řekl: „První člověk [sahal] od země až do nebe, jak je řečeno (Dt 4,32): *Ode dne, kdy stvořil Bůh člověka na zemi – z konce nebes až na konec země*. Když zhřešil (dosl. zesmrádl), Svatý, budiž požehnán, na něj položil ruku, a umenšil ho, jak je řečeno (Ž 139,5): *Vytvaroval jsi mne vzadu i vpředu a položil jsi na mne svoji dlaň*.“

Rabi Jehuda řekl jménem Rava: „První člověk byl z jednoho konce světa na druhý, jak je řečeno... Když zhřešil, Svatý, budiž požehnán, na něj položil ruku a umenšil ho, jak je řečeno...“

– Je-li to tak, pak si tyto výroky navzájem odporují, [protože jeden tvrdí, že první člověk byl vysoký ze země až do nebe, zatímco podle druhého dosahoval z jednoho konce země na druhý]!

– Obě [vzdálenosti] jsou stejné!